

РЕШЕНИЕ

№ 10330

гр. София, 25.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 18.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **11587** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.10, ал.1, т.1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ вр. с чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ и Наредбата за условията и реда да издаването на визи и определяне на визовия режим /НРУИВВР/.

Образувано е по жалба на Г. С. З. П., гражданин на П., [дата на раждане] срещу Анулиране от 04.11.2024г. на виза №006341875 от 20.12.2024г. важаща до 20.06.2024г., който акт е на З. в Посолството на РБ в И. –Р. Р..

По изложените в жалбата съображения- се моли да се уважи същата като се отмени акта и преписката се върне за ново разглеждане. Твърди се, че оспореният акт е незаконосъобразен, тъй като е постановен в противоречие на процесуалния и материални закон, както и в нарушение на ЕКЗПЧ. На първо място се визира, че няма никакви мотиви. Посочена е т.7 от Стандартния формуляр, свързана с това, че лицето е заплахата за общественения ред и националната сигурност без допълнителни данни. Подчертава се, че З. е член на семейството на българска гражданка, с която е женен от 2015г. и има 2 малолетни дъщери. В този смисъл с отказа ще бъде засегнато правото му на семеен живот, тъй като няма да може да полага грижи за дъщерите си. Първостепенно значение имат интересите на детето, съгласно чл.3 т.1 от Конвенцията за правата на детето и на основание чл.9 от същата страните членки следва да осигуряват необходимото, за да не бъдат разделяни децата от своите родители. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Е.. Същата е запозната с класифицираната информация от ДАНС въз основа на която е дадено отрицателно

становище, но подчертава, че информацията отново е непълна и неясна.

Отвратната страна по писмено становище на гл.сп.А.- оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата от 14.11.24г. при акт от 04.11.2024г. /т.е. в срок/, от адресат на акта е, засегнат неблагоприятно от същия и макар да се касае за анулиране на виза тип Д /при който има недопустимост за съдебно оспорване по чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ/, то се извеждат доводи за нарушение правото на семеен живот, което обосновава допустимостта на жалбата, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

Трябва да се има предвид, че С. Г. З. П. има сключен граждански брак с Н. Н. от 28.01.2015г. – удостоверение за брак на л.15. Баща е на 2 деца, видно от актове за раждане на л.16 и л.17. На лицето е издадена виза №006341875 от 20.12.2024г. важаща до 20.06.2024г. по заявление IBS24000357V. Към заявлението за виза е била представена декларация от съпругата /л.31/ за подсигуряване на жилище и издръжка, застраховка, данни за средства и т.н.

Представена е на л.50 заповед №95-000-254 от 03.10.2011г. на Министъра на Външните работи, с която същият в т.3 възлага на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства да се произнася по исканията за визи. Също така, по преписката на л.48 е представена Заповед №10 от 15.04.2024г. на посланика, с която конкретно на Р.Р. е възложено в посолството да се произнася по заявленията за виза.

Производството пред ответника за анулиране на визата е по писмо № 17621 от 18.10.2024г. на ДАНС, че в службата е постъпила информация, че лицето участва в извършването на престъпления, свързани със сигурността на страната, поради което след да се анулира визата.

В съдебното производство е приобщено в квалифициран том допълнителната информация на ДАНС във връзка със становището им.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

В чл.9е от Закона за чужденците в РБ е посочено, че условията, редът и отказът на издаване на визи се определя с акт на МС вкл. условията за съгласуването им, съобразно инструкция на министъра. С оглед изложеното приложимата наредба е Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим. Към момента на издаване на визата не е бил наличен новия чл.29а /в сила от 14.01.2025г./ за реда за анулиране на визи. Изрично е разписан този ред вкл. и компетентността към или задграничното представителство, или към ГД "Гранична полиция", когато се установи, че лицето не отговаря на изискванията за издаването и. В този случай или се отменя, или се анулира визата.

Изложеното не означава, че няма правно основание за отмяна на визата или нейното анулиране, тъй като същото е в закона. Следва да се има предвид касателно формата, че в чл. 9ж, ал. 1 от ЗЧРБ е посочено, че за издаване на виза кандидатът подава попълнено и подписано заявление по образец, към което прилага документи, доказващи целта на пътуването. В чл. 27, ал. 6 от Наредбата е предвидено, че определените по чл. 27, ал. 2 консулски длъжностни лица, преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза, извършват проверка на декларираните данни и представените документи и задължително изпращат заявлението до Националния

визов център за проверка в автоматизираните национални информационни фондове, Ш. информационна система и Визовата информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в случай че е заявено такова по реда на чл. 22 от Визовия кодекс. Така съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата, не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България.

Анулирането на визата е издадено в писмена форма, но действително не съдържа конкретните фактически основания, въз основа на които е прието, че са налице основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. Съгласно разпоредбата издаването на виза се отказва на чужденец, когато с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност. В чл. 10а, ал. 3 от ЗЧРБ е предвидено, че мотивите за отказите за издаване на визи по чл. 10, ал. 1, т. 1 – 3, както и когато разкриването на данните и обстоятелствата, въз основа на които е взето решението, засягат или биха могли да засегнат непосредствено външната политика и международните отношения на Република България или националната сигурност, се посочват в отделен документ, изготвен от съответните компетентни органи. В случай че този документ съдържа класифицирана информация, той се съставя по реда на Закона за защита на класифицираната информация. От посочената разпоредба следва, че наличието на основание по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ дава възможност мотивите, от една страна, да се съдържат в друг документ, различен от стандартния формуляр за анулиране, а от друга, да са посочени в отделен документ, изготвен от органи, различни от компетентния да се произнесе по искането за издаване на виза орган – от съответните компетентни органи, в случая тези от ДАНС. В настоящия случай, мотивите се съдържат с представената от ДАНС справка.

Следователно **СЪДЪТ ПРАВИ СЛЕДНИТЕ ИЗВОДИ:**

Видно от заповед №95-00-254 от 03.10.2011г. приложена по делото- Министърът на външните работи е възложил на задграничните представителства да разглеждат заявленията и да подписват отказите. Във връзка с компетентността е представената и описана по горе заповед от посланика за конкретното упълномощаване на лицето, постановило анулирането, поради което се касае за валиден ИАА.

Актът е мотивиран, както и се изясни по-горе – с т.7 по формуляра, че една и повече държани считат лицето за заплаха за реда и сигурността. Не е спорно, че тази констатация е въз основа на посоченото писмо-становище на ДАНС.

Правният въпрос е какъв е характерът на становището- обвързващо ли е, трябва ли да се съобрази органа, може ли да се обори от оспорвания и т.н..

Относно становището на ДАНС, трябва да се съобрази, че отрицателното становище на ДАНС е обвързващо за водещия производството орган в хипотезата на [чл. 22, ал. 4, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ](#) представлява и мотиви на акта, с който се отказва предоставяне съответното право. Наложена е практиката, че доколкото това становище не подлежи на отделен контрол, то законосъобразността се преценява при оспорването на крайния акт, тъй като се засяга правната сфера на лицето. /така решение № 8151 от 13.06.2014 г. на ВАС по адм. д. № 4656/2014 г., VII о., решение № 13436 от 29.10.2020 г. на ВАС по адм. д. № 3673/2020 г., IV о.. В този смисъл е и [т. 2 от решение от 22 септември 2022 г. на СЕС по дело С-159/21](#), че не се допуска национална правна уредба, съгласно която когато органи със специализирани

функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, поради което решаващият орган да е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище.

Следователно конкретно по становището на ДАНС съдът дължи преценка не дали е вярно или не, а дали е мотивирано. В случая има мотиви, които касаят съпричастност на лицето не само към нелегален трафик на мигранти, но и към терористична дейност. Няма как подробно да се изложат фактите, тъй като няма изискване за това в закона – да са посочени обстоятелства, които да покриват фактическия състав на конкретното престъпно деяние. Достатъчно е да има изнесени данни за участие в определено по вид престъпление и такива факти са изложени, поради което съдът счита становището на ДАНС за мотивирано. Несъмнено с анулираната виза ще се засегне правото на семеен живот на оспорващия, но защитата на обществения и националния интерес има превес в конкретната хипотеза.

Анулирането на визата е съобразено с целта на закона и принципите на съразмерност предвидени в чл. 6, ал. 2 и ал. 5 АПК. Преценката за наличие на заплаха за сигурността и интересите на държавата принадлежи на компетентния орган и се основава на личното поведение на чужденеца. В случая превес се дава именно на това, че в рамките на съгласувателната процедура данните сочат, че с действията си жалбоподателят е поставил или може да постави в опасност сигурността или интересите на Република България. Съгласно чл. 2 от Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност, „Национална сигурност“ е динамично състояние на обществото и държавата, при което са защитени териториалната цялост, суверенитетът и конституционно установеният ред на страната, когато са гарантирани демократичното функциониране на институциите и основните права и свободи на гражданите, в резултат на което нацията запазва и увеличава своето благосъстояние и се развива, както и когато страната успешно защитава националните си интереси и реализира националните си приоритети. Съгласно § 1, т. 13 от Закона за защита на класифицираната информация "Национална сигурност" е понятието по чл. 2 от Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност. Съгласно чл. 4, ал. 1 от Закона за ДАНС, Държавна агенция "Национална сигурност" извършва дейности за защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на Република България, териториалната цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред. Всичко посочено дотук очертава правомощието на ДАНС да извършва дейности за защита на националната сигурност на Република България, каквото конкретно е направено със становището.

Съдът не споделя извода на защитата, че няма мотиви. В производството не са допуснати процесуални нарушения, отказът е ясен и мотивиран със становището на ДАНС, което от своя страна не е бланкетно и произволно, а конкретно и обосновано. Отказът е материално законосъобразен, както и съобразен с целта на закона, поради което жалбата е неоснователна и трябва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.1 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Г. С. З. П., гражданин на П., [дата на раждане] срещу Анулиране от 04.11.2024г. на виза по заявление IBS24000357V, който акт е на З. в Посолството на РБ в И. –Р. Р..

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи.

Съдия: